

opusdei.org

Homilia del P. Abat en la festa del beat Àlvar

Us oferim el text íntegre i
l'àudio de l'homilia que el P.
Abat Josep M. Soler ha
pronunciat en la Missa del beat
Àlvar del Portillo del 30 de maig
de 2015

30/05/2015

Estimats Sr. Vicari de l'Opus Dei a
Catalunya i preveres concelebrants,
estimats germans i germanes:

Ho acabem d'escoltar. Jesús es defineix com *el bon pastor*. També ho podríem traduir pel pastor bell, atraient per la seva noblesa, per la seva bondat, per la seva perfecció. La imatge del *pastor* que guia i protegeix el ramat, l'Antic Testament l'aplica a Déu en referència a la seva sol·licitud pel poble d'Israel. I en el Nou Testament veiem com Jesús exerceix perfectament la seva condició de *pastor* sol·lícit de tota la humanitat, perquè és Fill de Déu i alhora plenament home, així pot guiar-nos cap a la vida eterna, conduint-nos pel camí del bé, de la justícia, de l'amor, de la veritat. Perquè, evidentment, quan Jesús parla de *ramat* es referix al conjunt dels homes i dones del món; uns ja l'hem reconegut com a *bon pastor* i d'altres encara no són del seu *ramat* però estan cridats a ser-ho. I quan Jesús parla d'*ovelles* es refereix a cada persona concreta vista en la seva individualitat, en la seva

llibertat i en la seva capacitat de relacionar-se amb els altres.

El Senyor ens ha donat, a més, unes característiques del seu ser *bon pastor*. Fan referència a la seva relació amb el ramat. Se'n sent responsable perquè és una cosa seva. I no pas per afany de domini, per exercir un poder despòtic sobre les *ovelles*, sinó perquè les coneix, les estima i està disposat a donar la vida per cadascuna d'elles. El seu, però, no és un amor qualsevol. Jesús ho deixa ben clar en el fragment evangèlic que hem escoltat. És un amor que té la seva font i la seva plenitud en l'amor que uneix el Pare i el Fill. Un amor del qual som cridats a participar per mitjà d'una relació amical, confiada, amb el Senyor, que va creant un coneixement cada vegada més profund de la seva persona. Per part de Jesucrist aquest amor per cadascuna de les *ovelles* és tan gran que arriba a protegir-les

dels perills per grans que siguin i fins a *donar la vida* per elles.

Aquest amor del *Bon Pastor* per les seves ovelles, era anunciat profèticament per Ezequiel a la primera lectura i prenia un caire de reconfort i de guarició: les faré reposar, les alimentaré bé, *buscaré la perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal...* Així es comporta Jesucrist! Qui de nosaltres no n'ha fet experiència, d'aquest amor entranyable del *Bon Pastor*?

Les lectures d'avui ens presenten la figura eminent de *Pastor* que és Jesús, i ahora ens diuen com han de ser els pastors el Poble de Déu. Avui en venerem un dels nostres dies, el beat Àlvar del Portillo. Configurat amb el *Bon Pastor* per l'ordenació presbiteral i, encara més plenament, per la consagració episcopal, va treballar-se interiorment per

adquirir les virtuts pròpies d'un *pastor* segons el cor de Déu i va lliurar-se abnegadament al servei dels altres, gastant la seva vida per amor per tal d'anunciar a tothom Jesucrist i el seu Evangeli. Era ben conscient que encara hi havia altres *ovelles* que no eren del *ramat* que és l'Església i per això, no sense sacrifici, va recórrer molts països, fomentant projectes d'evangelització i iniciatives socials i educatives. Havia descobert l'amor amb què era estimat per Jesucrist i el tresor que això li comportava de penetrar en l'amor del Pare sota l'acció de l'Esperit Sant. I volia que tothom ho descobrís perquè pogués viure en plenitud la vocació de ser persona humana creada per Déu i associada al Crist. Com recorda el Papa Francesc en la carta adreçada a Mons. Javier Echevarría amb motiu de la beatificació d'Àlvar del Portillo: “el qui està molt ficat en Déu sap estar molt a prop dels homes”. Sap

estar-hi per amor, des de la humilitat, des de la comprensió, des de la misericòrdia, des de la voluntat de servir generosament.

Àlvar, a l'escola de sant Josepmaria, havia fet l'experiència de ser profundament estimat per Déu malgrat la consciència que tenia d'estar amb les mans buides. El secret d'una vida així, donada totalment a Déu i als altres, és la pregària. Una pregària que arrela en la vida litúrgica de l'Eucaristia, dels altres sagraments, de la Litúrgia de les Hores, i que es desplega en l'adoració silenciosa, en la meditació dels misteris de Crist unit a Maria, en la lectura orant de la Paraula de Déu, en una confiança absoluta en la sol·licitud de Déu pels seus fills, per les *ovelles* del seu *ramat*.

Avui donem gràcies a Déu per aquest home d'Església que va imitar el *Bon Pastor* i va ser-ne una mediació per a

tanta gent. I invoquem la intercessió del nostre beat perquè els qui hem rebut el ministeri pastoral sapiguem configurar-nos interiorment a Jesucrist *Bon Pastor* per la gràcia del sagrament que hem rebut i puguem així ser-ne transparència de cara als altres com ho han fet els sants pastors de l'Església. I, també, tots els altres que som aquí, identificats amb Jesucrist pel baptisme i la confirmació, hem de sentir la urgència de ser semblants a Jesús en la vida, tant a nivell personal com familiar, i a donar testimoniatge d'ell davant els altres. En una paraula, tots hem de respondre generosament a la crida que hem rebut de ser sants en la nostra vocació concreta dins el Poble de Déu. I viure-la amb humilitat, amb alegria, amb esperit de servei generós i abnegat.

A pocs dies de distancia de la data que marca el calendari litúrgic per la memòria del beat Àlvar del Portillo

(12 de maig), ens hem aplegat a Montserrat per celebrar la seva festa. Montserrat, aquest lloc tant estimat pels fills de l'Església que vivim a Catalunya, ha estat, també, un lloc molt significatiu per Àlvar del Porillo, sobretot en una etapa concreta de la seva joventut. Ell va ser pelegrí de Santa Maria per primera vegada el juny 1941. Pocs dies abans el jove Álvaro havia rebut l'Abat Aureli M. Escarré a Madrid, en un moment que l'Obra fundada per sant Josepmaria sofria la incomprensió i fins la persecució de diverses instàncies entre les quals algunes de religioses. L'Abat es va sorprendre de veure com aquell jove enginyer, que era Secretari General de l'Obra, desdramatitzava la persecució i mantenia el bon humor i la serenitat espiritual. L'any 1943, l'Abat Aureli va invitar Don Álvaro i altres companys seus a passar la Setmana Santa a l'hostatgeria de Montserrat, on pogueren compartir

amb els monjos la litúrgia pròpia d'aquells dies sants i obrir el cor de bat a bat davant la Imatge de la Mare de Déu. D'aquí naixeren unes relacions i unes visites mútues que van des del compartir espiritualment en profunditat o des de l'empara en el desplegament de l'Obra a Catalunya i a Roma fins al familiar regal d'algunes ampolles del licor tradicional de Montserrat per l'ordenació sacerdotal de Don Álvaro. La relació continuà també amb altres monjos del monestir, tant a Montserrat com a Roma. Tot això entra dins els camins de la Providència que porta el seu pla també a través de coses senzilles i humanes.

Disposem-nos ara a entrar en el cor de la celebració. La Paraula que hem escoltat deia que el *Bon Pastor* oferia *els millors pasturatges* al seu ramat. El Senyor, per obra de l'Esperit Sant, *para taula* davant nostre per nodrir-

nos espiritualment amb el seu Cos i la seva Sang. Tot mogut pel seu *amor* que ens acompanya *tota la vida* per conduir-nos a la plenitud de la santedat. Agraïm-ho i anunciem-ho a tothom com ho va fer el beat Àlvar del Portillo.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/homilia-
del-p-abat-en-la-festa-del-beat-alvar/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/homilia-del-p-abat-en-la-festa-del-beat-alvar/)
(06/08/2025)